

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5Csp/162/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717204750
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2022:2717204750.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci žalobkyne: D. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, XXX XX V., v právnom zastúpení: Mgr. Milan Sadloň, advokát, so sídlom V. Paulínyho - Tótha 30, 905 01 Senica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, v právnom zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, neplatnosti dohody o poskytovaní služieb, neplatnosti ustanovení zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná.

II. Súd žalobu v časti o určenie, že rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, zamietá.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 244,19 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. V časti konania o určenie, že dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, má žalobkyňa voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom I. inštancie a II. inštancie v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

V. V časti konania o určenie, že rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, má žalovaný voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania pred súdom I. inštancie a II. inštancie v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

VI. V časti konania o zaplatenie sumy 343,19 eur má žalobkyňa voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom I. inštancie a II. inštancie v rozsahu 42,40 %, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

VII. Žalovaný je povinný zaplatiť titulom súdneho poplatku Slovenskej republike, na účet Okresného súdu Skalica, sumu 116,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu 4.9.2017 domáhala určenia neplatnosti dohody o poskytovaní služieb XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, neplatnosti rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným,

určenia neplatnosti ustanovenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným v časti, ktorou sa určuje poplatok za poskytnutie úveru, výpočet úrokov a ich splatnosť, a určenia, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 je bezúročná a bez poplatkov.

Alternatívne žiadala určiť, že žalovaný nie je oprávnený žiadať od žalobkyne jednorazové splatenie úveru poskytnutého na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015.

Žalobu odôvodnila tým, že dňa 21.2.2015 požiadala žalovaného o poskytnutie úveru 1.110 eur. Podmienkou poskytnutia úveru zo strany žalovaného bolo, že sa uzavrie komplex zmlúv - zmluvu o revolvingovom úvere, rozhodcovskú zmluvu, dohodu o poskytovaní služieb a dohodu o zrážkach zo mzdy. Jednalo sa o formulárové zmluvy ktorých obsah sa nedal dodatočne meniť. Pre ňu bolo zbytočné uzatvoriť zmluvu o revolvingu a o poskytovaní služieb ktorá navyšovala mesačnú splátku o 42 %, rozhodcovskej zmluve nerozumela. Uvedené zmluvy sú nevyvážené a výhodné pre žalovanú. Žalovaný zmluvu po poskytovaní služieb neplnil. Zmluvne sa zaviazala zaplatiť poplatok z poskytnutia úveru 111 eur. Nevie na čo sa tieto finančné prostriedky použili. Žalovaný o tento poplatok znížil vyplatenú sumu úveru z 1.110 eur na 999 eur. Nepamätá si či podpisovala aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Dňa 11.5.2017 žalovaný vyzval žalobkyňu na okamžitú úhradu poskytnutého úveru v celkovej výške 1.371,35 eur a ďalším nárokom na úhradu 107,42 eur z dôvodu nesplácania viac ako troch splátok.

Dňa 23.7.2019 na pojednávaní žalobu rozšírila a žiadala od žalovaného uhradiť sumu 343,19 eur titulom bezdôvodného obohatenia, nakoľko na úver zaplatila v splátkach celkovo sumu 1,343,19 eur a úver jej bol poskytnutý v sume 999 eur.

Zmluva o úvere obsahuje neprijateľné podmienky zvyhodňujúce žalovaného, obsah zmluvy so žalovanou nebol vopred prerokovaný. Žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou a nepreveril si schopnosť žalobkyne splácať úver.

2. Súd pripustil rozšírenie žaloby o zaplatenie 343,19 eur uznesením Okresného súdu Skalica č.k. 5Csp/162/2017 - 125 zo dňa 4.9.2019.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 25.9.2017 (č.l. 33 - 37). Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že popiera tvrdenia žalobkyne ohľadom toho, že by žalobkyňu niekto nútil uvádzať nepravdivé údaje pri uzatváraní úveru, žalovaná toto svoje tvrdenie nepreukázala. Formulárový typ zmluvy ešte neznamená povinnosť žalobkyne zmluvu podpísať. V zmluve dohodnuté služby sú doplnkové a zmluva nie je povinná. Samotná žalovaná dňa 30.6.2016 požiadala o odklad úhrady splátky č. 18 o 3 mesiace. Rozhodcovská zmluva spíňa všetky náležitosti v zmysle Zák. č. 244/2002 Z. z. Žalobkyňa mala možnosť do 14 dní od uzavretia zmluvy odstúpiť od Rozhodcovskej zmluvy. Uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere a rozhodcovské konanie je len alternatívne a spory môžu byť riešené aj na súde. Platenie úrokov v deň splatnosti splátok neodporuje právnomu predpisu. Žalobu žiadal zamietnuť, uplatnil náhradu trov konania. K rozšíreniu žaloby sa žalovaný osobitne nevyjadril.

4. Okresný súd Skalica rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 5Csp/162/2017 - 144 zo dňa 13.12.2019 tak, že vo výroku I. určil, že dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, vo výroku II. súd určil, že rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, vo výroku III. určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 244,19 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku IV. vo zvyšku žalobu zamietol, vo výroku V. určil, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,40 %, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, vo výroku VI. určil žalovanému povinnosť zaplatiť titulom súdneho poplatku Slovenskej republiky, na účet Okresného súdu Skalica, sumu 215,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Na základe odvolania žalovaného proti rozsudku, Krajský súd v Trnave rozsudkom sp. zn. 27CoCsp/11/2020-193 zo dňa 16.11.2021 napadnutý rozsudok Okresného súdu Skalica I. vo výrokoch č. I. a II. a III. a V. a VI. zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Po rozhodnutí Krajského súdu v Trnave Okresný súd Skalica rozhodoval opätovne

o neplatnosti dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným,
o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným,
o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 244,19 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku,
o náhrade trov konania,
a o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok Slovenskej republiky a to v súlade s právnym názorom vysloveným odvolacím súdom.

7. Súd opätovne prejednal vec a vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, zmluvou o úvere revolvingého typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 (č. I. 17 - 18 spisu), rozhodcovskou dohodou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 (č.I. 15 - 16), Dohodou o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 (č.I. 13 - 14), Oznámením veriteľa o schválení úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 (č.I. 16), výzvou na úhradu dlžných splátok (č.I. 14), výpisom z bankového registra (č.I. 26), hodnotením dlžníka (č.I. 44 - 45), oznámením o vykonaných zrážkach (č.I. 89), výpisom klientského účtu VS: č. XXXXXXXXXXXX (č.I. 105) a ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

8. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 7.5.2019 (č.I. 82) uviedla, že potrebovala finančnú hotovosť a z toho dôvodu oslovila žalovaného, s ktorým potom uzatvorila zmluvu. Pri podpisovaní si bola vedomá, že úver bude musieť splácať. Zo začiatku úver splácala, avšak neskôr stratila zamestnanie a so splátkami prestala. Nevie presne koľko uhradila na splátkach, nemá o tom evidenciu. Na základe Zmluvy o úvere dostala sumu 1.100 eur, pri uzatváraní zmluvy bola oboznámená s úrokom. Keď zmluvu o úvere podpisovala, táto bola celá vyplnená, tj. boli vyplnené aj údaje uvádzané v Zmluve rukou. Po podpise Zmluvy jeden exemplár Zmluvy dostala. Zároveň spolu so zmluvou o úvere podpisovala dohodu o poskytovaní služieb a rozhodcovskú zmluvu. Dohodu o poskytovaní služieb podpísala z dôvodu, že táto je súčasťou zmluvy o úvere. Túto zbežne čítala. Túto dohodu podpísala z dôvodu, že jej bolo povedané, že je súčasťou zmluvy o úvere, preto myslela, že ju musí podpísať. Nepýtala sa prečo musí podpísať rozhodcovskú zmluvu. Nevie, čo je to rozhodcovský súd. Nevie, či tento úver ešte spláca, sú jej zrážané formou zrážok zo mzdy splátky v prospech tejto spoločnosti. Zráža jej ich zamestnávateľ E., n.o. Q., Štefánikova XXXX/XXB, N.. Ona podpisovala so žalovaným aj dohodu o zrážkach zo mzdy, toto bolo v zmluve uvedené. Myslí si, že žalovanému zaplatila doteraz už viac ako jej bolo požičané. Nemá informáciu od žalovaného akú sumu celkovo uhradila a akú sumu ešte dlhuje, t.j. aká suma jej bude ďalej zrážaná. Túto informáciu od žalovaného nepýtala. Finančné prostriedky na základe zmluvy o úvere jej prišli na jej účet po strhnutí poplatku za uzavretie zmluvy o úvere.

Svoju výpoveď doplnila na pojednávaní dňa 3.11.2022 (č.I. 226) a uviedla, že v čase, keď podpisovala zmluvu o úvere, nutne potrebovala poskytnúť finančné prostriedky. Zástupkyňa žalovaného, ktorá s ňou jednala v súvislosti s uzatvorením zmluvy o úvere jej uviedla, že všetky zmluvy, ktoré patria k úveru je potrebné podpísať. Bez ich podpisu jej inak úver nemôže byť poskytnutý. Ona v jednom prípade navštívila v N. kanceláriu žalovaného, kde jej povedali možnosti ohľadom poskytnutia úveru. Vtedy dávala k dispozícii len občiansky preukaz, iné údaje od nej nepýtali. Druhý krát sa stretla už so zamestnankyňou žalovaného a to u žalobkyne doma, keď ju predtým táto zástupkyňa oslovila, či môže prísť. Na toto stretnutie jej už zástupkyňa priniesla všetky potrebné zmluvy, ktoré následne na tomto stretnutí aj podpísala. Podpisovala zmluvu o úvere a taktiež aj ďalšie zložky, kde sa jednalo o služby. Nepamätá si, či bod 6 v žiadosti o úver v čase, keď túto žiadosť podpisovala, či bol vyplnený, ona do tejto žiadosti rukou nedopisovala nič. Zástupkyňa žalovaného sa jej vtedy pýtala, či je zamestnaná, a ona jej predkladala len jednu výplatnú pásku z posledného mesiaca, nepýtala sa či má poskytnuté nejaké úvery, resp. či ich spláca, pýtala sa jej či mám vyživovacie povinnosti a koľko je členov domácnosti. Nepamätá si aký mala vtedy zárobok. Od poskytnutia úveru jej žalovaný neposkytol žiadne služby, ona len splácala úver na účet žalovaného v banke. Splácanie realizovala tak, že chodila do banky a vkladala na ich účet jednotlivé splátky. Počas splácania úveru sa zo strany žalovaného nikto nekontaktoval ani písomne ohľadom poskytovania služieb. Nepamätá si, či jej potom bolo doručené nejaké oznámenie o schválení úveru. Listiny, ktoré jej boli predložené na podpis si detailne nepreštudovala, skontrolovala si len osobné údaje. Ona vtedy potrebovala finančné prostriedky, spoliehala sa na to, že všetko bude v poriadku a že sa jedná o dôveryhodnú firmu, keď poskytuje úvery. Až postupom času zistila odlišnosti v úrokoch.

9. Zo zmluvy o úvere revolvingého typu - Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 (č. I. 17 - 18 spisu) vyplýva, že žalovaný ako právnická osoba uzatvoril s žalobkyňou, ako spotrebiteľom, dňa 24.2.2015 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“).

Na základe predmetnej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.100,- eur, takáto suma je uvedená v samotnej zmluve a v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Zmluvné strany si dohodli mesačnú splátku 60,58 eur spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb (mesačná splátka úveru vrátane úrokov je 34,91 eur, počet splátok 42, RPMN za úver 25,73 %, ročná úroková sadzba úveru 17,69 %, priemerná RPMN 34,42 % a celková čiastka na splatenie dlžníkom v sume 1.577,22 eur. Poplatok za poskytnutie úveru je uvedený 111 eur.

10. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - úver č. XXXXXXXXXXXX vyplýva (č.l. 16), že dňa 24.2.2015 žalovaný ako veriteľ oznámil žalobkyni schválenie úveru vo výške 1.100,- eur, mesačná splátka 60,58 eur, splátka podľa dohody o poskytnutí služby 25,67 eur mesačne, počet splátok 42, RPMN za úver 25,40 %, ročná úroková sadzba úveru 17,69 %, priemerná RPMN 34,42 % a celková čiastka na splatenie dlžníkom v sume 1.577,22 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb 1.78,14 eur. Poplatok za poskytnutie úveru je uvedený 111 eur.

11. Súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere boli Zmluvné dojednania spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ktoré sú podpísané žalobkyňou a predstavujú formulárové tlačivo žalovaného.

12. Z obsahu článku 13, bod 13.2. prvá veta Zmluvných dojednaní Zmluvy v o revolvingovom úvere vyplýva dojednanie, že v prípade omeškania dlžníka so splácaním úveru alebo akéhokoľvek peňažného záväzku podľa zmluvy o revolvingovom úvere je veriteľ oprávnený predložiť platiteľovi mzdy dlžníka, spoludlžníka 1 a spoludlžníka 2 Dohodu o zrážkach zo mzdy a domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky zrážkami zo mzdy, vymáhať pohľadávku zo zmluvy o revolvingovom úvere podaním žaloby na príslušnom súde a následne vymáhať pohľadávku v exekučnom konaní.

13. Z obsahu článku 14, bod 14.1. bod 14.2. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu na uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, napríklad na získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok. Jednotlivé služby sú poskytované dlžníkovi na základe ním prejavenej vôle s tým, že ich poskytovanie je odplatné. Výška odplaty sa riadi sadzobníkom poplatkov. Služby sú poskytované na základe uzavretia samostatnej dohody o ich poskytovaní.

14. Z priloženej Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 (č.l. 15) má súd preukázané, že žalovaný uzatvoril so žalobkyňou k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX rozhodcovskú zmluvu, ktorá má formulárový a typový charakter.

15. Z dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 (č.l. 13 - 14) vyplýva, že podľa bodu 3 sú jednotlivé služby poskytované zákazníkovi automaticky, alebo na základe uplatnenia práva zákazníka na ich poskytnutie (napr. služba prepárovania platieb). Podľa bodu 4. Pre služby poskytované na základe uplatnenia práva na ich poskytnutie platí, že zákazník oznámi požiadavku na ich poskytnutie a poskytne poskytovateľovi potrebnú súčinnosť, ak to povaha služby vyžaduje. Podľa bodu 7.1. zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,54 % zo sumy schváleného úveru zníženú o sumu poplatku za poskytnutie úveru (25,67 eur mesačne). Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Podľa čl. II bod 1. až 9. jedná sa tieto služby: Informácia o zostávajúcich záväzkoch, odklad splatnosti splátok, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentov, zmena zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, druhá upomienka zdarma, podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom.

16. V hodnotení dlžníka zo dňa 21.2.2015 (č.l. 45) je uvedené, že žalobkyňa má priemerný mesačný príjem 652 eur a výdavky 320,99 eur z toho splátky pôžičiek, úveru, leasingu, hypotéky 81,99 eur mesačne. Žalovaná podpisom potvrdila, že všetky údaje na tlačive sú pravdivé, aktuálne a úplne a že nezatajila žiadnu skutočnosť týkajúcu sa alebo súvisiacu s uvedenými údajmi.

17. Z oznámenia o vykonaných zrážkach (č.l. 89) vyplýva, že zamestnávateľ žalobkyne E., n.o. Q., F. N. ku dňu 30.4.2019 vrazil zo mzdy žalobkyne v prospech žalovaného sumu 15,37 eur na úver č. XXXXXXXXXXXX.

18. Z výpisu z klientskeho účtu vystaveného žalovaným VS: č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 105) vyplýva, že žalovaný uhradil žalobkyni na účet sumu 999,- eur, žalobkyňa na splátkach uhradila žalovanému spolu sumu 1.243,19 eur, a to priamou platbou a aj zrážkami zo mzdy.

19. Podľa § 137 písmeno c) Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

20. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

21. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

22. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

23. Podľa § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z.z., obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody.

24. Podľa § 2 ods. 2 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), v občianskoprávných vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie.

25. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

26. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

27. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

30. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

31. Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

32. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

33. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

34. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

35. Podľa § 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 53 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

37. Podľa § 53 ods. 4 písm. a), h), k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli, požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

38. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

39. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

40. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

41. Podľa § 451 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

42. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

43. Podľa § 455 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. (2) Takisto sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje prijatie plnenia z hry alebo stávky uzavretej medzi fyzickými osobami a vrátenie peňazí požičaných do hry alebo stávky; na súde sa však týchto plnení nemožno domáhať.

44. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

45. Podľa § 458 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. (2) S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne. (3) Ten, kto

predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil.

46. Podľa § 459 Občianskeho zákonníka, ak je predmet bezdôvodného obohatenia povinný vydať ten, kto nebol dobromyseľný, môže súd rozhodnúť, že možno právo uspokojiť aj z vecí, ktoré z bezdôvodného obohatenia nadobudol, a to aj vtedy, ak inak podľa ustanovení Exekučného poriadku výkonu rozhodnutia nepodliehajú. Dokiaľ nie je právo na vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia uspokojené, nesmie dlžník s takými vecami uvedenými v rozhodnutí nakladať.

47. Podľa § čl. 3 ods. 1 Rady 93/13/EHS o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, nekalou podmienkou je podmienka, ktorá napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.
(Žiada sa dodať, že slovenské znenie smernice používa pojem "nekalosť", ktorý bol v rámci transpozície do slovenského právneho poriadku preformulovaný na "neprijateľnosť". Preto je možné vychádzať z toho, že ide o synonymické pojmy.)

48. Podľa čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

49. Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

50. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

51. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hrađených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

52. Podľa § 9 ods. 9 Zák. č. 129/2010 Z. z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

53. Podľa § 11 ods. 1 a ods. 2 zákona 129/2010 Z. z.,

(1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

(2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

54. Podľa § 3 ods. 1 až 7 Zák. č. 335/2014 Z.z.

(1) Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v

zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.

(2) Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. Písomná forma spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, ak bola uzavretá elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie jej obsahu a identifikáciu zmluvných strán, ktoré spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavreli.

(3) Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať

a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa,

b) označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva,

c) označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla,

d) webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu, na ktorom je zverejnený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu (ďalej len "rokovací poriadok"), ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 a adresu pre elektronickú komunikáciu a

e) poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1.

(4) Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nesmie obsahovať dohodu o osobe konkrétneho rozhodcu.

(5) Uzavretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nesmie byť podmienené uzavretie spotrebiteľskej zmluvy.

(6) Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Spotrebiteľ sa napriek uzavretej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve môže domáhať svojho práva podaním žaloby na súd a dodávateľ ani jeho právny nástupca sa nemôžu účinne dovolávať nedostatku právomoci súdu podľa osobitného predpisu,⁷⁾ ibaže vo veci už skôr začalo spotrebiteľské rozhodcovské konanie; na tento účel je spotrebiteľské rozhodcovské konanie začaté okamihom doručenia návrhu na začatie spotrebiteľského rozhodcovského konania spotrebiteľovi.

(7) Ak je spotrebiteľská zmluva neplatná, je s ňou súvisiaca spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neplatná, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy. Ak zmluvné strany odstúpia od spotrebiteľskej zmluvy alebo ju inak ukončia, nedotýka sa toto odstúpenie spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, ak sa zmluvné strany nedohodli inak.

55. Podľa § 150 ods. 1, 2 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (ods. 1). Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (ods. 2).

56. Podľa § 151 ods. 1, 2 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (ods. 1). Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (ods. 2).

57. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014 sa ustanovenie § 52 ods. 2 vety tretej, podľa ktorej sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

58. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá sporová strana, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v sporovom konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci strany sporu, ktorá nesplnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci. Súd vychádza len z dôkazov, ktoré boli stranami v konaní produkované, pričom v zmysle Civilného sporového poriadku je súd v sporovom konaní viazaný návrhmi

dôkazov predloženými stranami, čím sám nie je povinný vykonávať dôkazy v prospech jednej alebo druhej strany. Povinnosť tvrdenia aj dôkazné bremeno, pokiaľ ide o určité skutočnosti, leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; spravidla ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2263/2005).

59. Súd posudzoval obsah jednotlivých listinných dôkazov, vyhodnocoval ich jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti. Z obsahu zmluvy o úvere vyplýva, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu a spotrebiteľský úver. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorý je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Vzhľadom na konštatovanie, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, utvára sa priestor pre tzv. súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Nie sú žiadne pochybnosti, že spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou a či už z dôvodu informovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej (predtlačenej) zmluvy. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Vo všeobecnosti platí, že spotrebiteľ sa môže domáhať ochrany svojho práva proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany proti porušiteľovi na súde.

60. Podľa obsahu zmluvy o revolvingovom úvere, ako aj z okolností, za akých bol žalovanej úver poskytnutý súd dospel k záveru, že žalovanej bol poskytnutý klasický úver (teda nie revolvingový úver, ako je označené v zmluve). K uvedenému súd dospel na základe skutočnosti, že úver bol žalovanej poskytnutý jednorazovo v konkrétnej sume, ktorá jej bola zaslaná na jej účet v banke. Pre revolvingový úver je typické, že dlžníkovi je poskytnutý určitý úverový rámec, v rámci ktorého môže dlžník čerpať peňažné prostriedky (ale aj nemusí) a to až do výšky dohodnutého úverového rámca. Veriteľ tento úver vždy dopĺňa do dohodnutej výšky a úverový vzťah tak môže fungovať dobu neurčitú, pričom najčastejším spôsobom poskytovania revolvingu je prostredníctvom kreditných kariet. V danom prípade k doplňovaniu vyčerpanej sumy nedošlo. Pri revolvingovom úvere nie je dobre možné počas čerpania určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, pretože úver sa čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. V danom prípade bol však žalovanej poskytnutý úver jednorazovo a v konkrétnej výške a to pripísaním na jeho účet, ktorý bol uvedený v zmluve o úvere.

61. Na základe vyššie uvedeného súd ustálil, že právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tzv. absolútny obchod. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

62. Súd v rámci výkladu (aplikácie) noriem občianskeho práva vyhodnocoval medze aplikácie zásady zmluvnej voľnosti (§ 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka) vo svetle princípu proporcionality (čl. 1 Ústavy SR) a dbal na to, aby sa práva nezneužívali. V týchto intenciách, a o to viac v prípadoch, keď je zmluvná voľnosť niektorého z účastníkov zmluvného vzťahu (spotrebiteľa) obmedzená, keďže žiadnym spôsobom nemôže ovplyvňovať obsah zmluvných dojednaní, musel zväžiť proporcionality každého jednotlivého zmluvného ustanovenia a vyvodiť z neho primerané následky. Ani legitímne očakávania žalovaného (veriteľa) nemôže byť prekážkou v deklarovaní niektorého zo zmluvných dojednaní ako neplatného, a to najmä v prípadoch, keď tieto ustanovenia sám v zmluve a zmluvných podmienkach formuloval.

63. Ide tu o právo žalobcov vyplývajúce zo záväzkov vzniknutých zo spotrebiteľskej zmluvy, pri ktorej s prihliadnutím na všetky okolnosti žalobcovia ako spotrebiteľia jej obsah podstatným spôsobom neovplyvňovali a teda súd prihliadal na to, či uzavretá zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, ktoré by na škodu spotrebiteľa zakladali nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Zákonné ustanovenia, ktoré na skutkový stav aplikoval, vykladal vo svetle ustanovení o

spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku ako aj nepriameho účinku smerníc 93/13/ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smerníc o spotrebiteľských úveroch 87/102/ES, 90/88/ES, 98/7/ES. Pri tzv. spotrebiteľských zmluvách t.j. právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ zväčša podnikateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je úmyslom zákonodarcu chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami.

64. Súd posudzujúc predmetnú zmluvu o úvere, podriadil ju podľa obsahu hlavných záväzkov účastníkov z právneho hľadiska pod zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle Zákona č. č. 129/2010 Z. z. Spolu so zmluvou o úvere žalovaná podpísala aj Dohodu o poskytovaní služieb na ktorú je v zmluve o úvere odkaz aj v obchodných podmienkach čl. 14. Bod 14.1. a 14.2. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že zmluvu o úvere a dohodu o poskytovaní služieb podpísavala naraz spolu s rozhodcovskou zmluvou. Tieto listiny podpísala z dôvodu, že jej bolo zo strany pracovníka žalovaného povedané, že táto dohoda je súčasťou zmluvy o úvere. Žalovaný toto tvrdenie dôkazmi nevyvrátil. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná dohodu o poskytovaní služieb podpísala z dôvodu, aby jej bol poskytnutý úver, t.j. aby mohla podpísať zmluvu o úvere. Preto je potrebné posudzovať dohodu o poskytovaní služieb ako súčasť zmluvy o úvere, nakoľko podpisom dohody o službách bolo podmienené uzatvorenie zmluvy o úvere a poskytnutie finančných prostriedkov.

65. Čo sa týka prípustnosti žaloby ohľadne určenia neplatnosti dohody o poskytovaní služieb XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným a neplatnosti rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, súd je názoru že žaloba v tejto časti je prípustná v zmysle § 137 písm. c) C.s.p. U žalobkyne je preukázaný naliehavý právny záujem na týchto určovacích žalobách, nakoľko rozhodnutie o platnosti, resp. neplatnosti týchto dohôd a zmlúv má vplyv na to, či žalovaná bude povinná naďalej uhrádzať platby súvisiace s dohodou o o poskytovaní služieb a či žalovaný sa bude môcť v budúcnosti domáhať svojich nárokov v rozhodcovskom konaní, resp. na súde.

66. Čo sa týka Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015, jej obsahom je poskytovanie služieb zo strany žalovaného pre žalobkyňu, ktoré spočívajú v informácii o zostávajúcich záväzkoch, v odklade splatnosti splátok, v informácii pred splatnosťou splátky, v informácii o prijatí platby, vo vyhotovení a zaslaní kópie dokumentov, v zmene zmluvy na podnet klienta, v prepárovaní platieb na príslušnú zmluvu, v druhej upomienke zdarma, v podpore call centra a v osobnom stretnutí s viazaným finančným agentom. Odmena bola dohodnutá v zmluve celkovo na sumu tvoriacu 2,57 % zo schváleného úver, čo je suma 25,67 eur mesačne (60,58 eur - istina a úrok 34,91 eur). Táto dohoda sa viaže na zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru súdu dlžník v danom úverovom vzťahu nie je odkázaný pri plnení svojich povinností z úverovej zmluvy (úver splácať s stanovených mesačných splátkach) na to, aby bol informovaný o zostávajúcich záväzkoch, nie je odkázaný na odklad splatnosti splátok za sumu 25,67 eur mesačne, nie je odkázaný na to, aby bol informovaný pred splatnosťou splátky, a aby bol informovaný o prijatí platby, a pod. Navyše s takouto formou služby sú spojené minimálne náklady pre žalovaného. Taktiež žalobkyňa je povinná uhrádzať odmenu za tieto služby bez ohľadu na to, či tieto služby využíva, resp. či ich chce využívať. Preto poplatok za takéto služby dohodnutý v dohode je neadekvátny „poskytovaným službám“ a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalovanej. Takýto poplatok je fakticky len snahou žalovaného - veriteľa o skryté navýšenie odmeny pre seba, t.j. navýšenie úroku za poskytnutý úver.

67. Právny úkon Dohody o poskytovaní služieb je právnym úkonom, ktorý bezprostredne nadväzuje na spotrebiteľskú zmluvu, a preto aj na tento právny úkon je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Predmetná dohoda bola uzavretá v ten istý deň ako zmluva o úvere a jednoznačne súvisí so zmluvou o úvere. Argument žalovaného o samostatnosti Dohody o poskytovaní služieb nie je opodstatnený, nakoľko táto zmluva ako samostatné dojednanie o právach a povinnostiach zmluvných strán absolútne neobstojí, pretože bez uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere by uvedená dohoda stratila akýkoľvek význam. V samotnej dohode čl. I. bod 1. bolo uvedené, že poskytovanie dohodnutých služieb je k uzavretej zmluve o úvere s rovnakým číslom ako je číslo príslušnej zmluvy. Je potom nepochybné, že odplata za služby, ktoré mali byť žalobkyňi poskytnuté súvisí s poskytnutým konkrétnym úverom úverovou zmluvou. V zmluve o úvere je uvedená mesačná splátka 60,58 Eur, ktorá predstavuje súčet splátok úveru 34,91 Eur (istina a úrok) a splátok podľa dohody

za služby 26,67 Eur (2,57 % z poskytnutého úveru po odpočítaní poplatku). Z toho vyplýva, že pri uzatváraní Dohody o poskytovaní služieb (ktorá má formu predtlačenej formulára) došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti žalovaného, a ktorá podstatne narušila ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k službe, ku ktorému sa dostala. Žalovaný nekonal pri uzatváraní vyššie uvedenej dohody s odbornou starostlivosťou, pretože v konaní nepreukázal, že žalobkyni ako priemerným spotrebiteľom boli akokoľvek vysvetlené (v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti) následky uzavretia uvedenej dohody, a to najmä s ohľadom na jej odplatosť vo výške vyššej ako celková odplata za poskytnutie úveru.

68. V bode 7.1 predmetnej Dohody o poskytovaní služieb sa dlžník zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí veriteľovi mesačne odplatu vo výške 2,54 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. V uvedenom bode sa však nič neuvádza o tom, aký počet mesiacov sa táto odplata má platiť, pričom toto nie je jednoznačne uvedené ani v bode 10. dohody (Predmet dohody). Keďže nie je uvedený počet mesiacov, nie je ani zrejmá ani konečná výška odplaty. Z bodu 7.1 dohody pritom vyplýva, že odplata sa platí za uzavretie dohody, nie za poskytovanie služieb, a preto nie je zrejmé, prečo výška odplaty nie je v dohode uvedená ako konečná suma. V uvedenom bode 7. dohody sa uvádza, že zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, preto ak má ísť o splátku (t.j. čiastku z nejakej konečnej sumy), je nutné uviesť aká je celková výška odplaty, ktorá sa má takto „splácať“ až do jej úplného splatenia, toto však v dohode uvedené nie je. V listine Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 24.2.2015 sa uvádza, že splátka podľa Dohody o poskytnutí služieb (mesačne) je vo výške 34,91 Eur, pričom odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb je uvedená vo výške 1.078,14 Eur. Údaj o výške odplaty bol teda uvedený iba v oznámení veriteľa, ktoré oznámenie však žalobkyňa neprijala - neakceptovala písomnou formou, a preto ho nemožno ani považovať za písomnou formou uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Údaj o výške odplaty sa výslovne a jednoznačne neuvádza ani v zmluve o úvere. S poukazom na uvedené je tak dojednanie o výške odplaty v dohode neurčité, a preto s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné.

Ak by aj celková výška odplaty 1.078,14 Eur bola uvedená priamo v dohode, nešlo by o platné dojednanie, a to pre jeho rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka). Dohoda o poskytovaní služieb bola jednoznačne uzatváraná v súvislosti so zmluvou o úvere, čo je zrejmé aj z toho, že zmluva o úvere uvádza výšku splátky spolu s platbou podľa dohody. Žalovaný sa na základe dohody zaviazal poskytovať žalobkyni služby ako je informácia o zostávajúcich záväzkoch, odklad splatnosti splátok, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, zmena zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, druhá upomienka zdarma, podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom. Odplata vo výške 1.078,14 Eur, je pritom viac ako dvojnásobne prevyšuje odplatu za spotrebiteľský úver v sume 467,22 Eur (1.577,22 Eur ako celková čiastka na zaplatenie mínus 1.110,- Eur ako suma úveru). Touto odplatou sa teda dojednaná odplata za úver navyšuje o viac ako 100 %. Žalovaný takýmto konaním porušil odbornú starostlivosť vo vzťahu k spotrebiteľovi, pretože nekonal na úrovni osobitnej starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, a ktorá by zodpovedala čestnej obchodnej praxi. Zároveň použitím obchodnej praktiky došlo k podstatnému narušeniu ekonomického správania žalobkyne ako priemerného spotrebiteľa, nakoľko obchodná praktika bola žalovaným využitá na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil. Je nepochybné, že žalovaný tým, že nevysvetlil žalobkyni všetky dôsledky podpísania zmluvy o poskytovaní služieb z jej strany (najmä navýšenie celkovej sumy odplaty o viac ako 100 %), narušil ekonomické správanie žalobkyne ako spotrebiteľa, v dôsledku ktorého urobila rozhodnutie, ktoré by ako informovaný spotrebiteľ inak neurobila.

69. Je opodstatnené vychádzať z toho, že nie je dôvodné očakávať, že by sa spotrebiteľ v prípade, že by mu boli poskytnuté podstatné informácie zo strany žalovaného, rozhodol podpísať uvedenú dohodu o poskytovaní služieb, keď v takom prípade pri poskytnutí úvere 1.110,- Eur by mal celkovo uhradiť sumu 2.655,36 Eur (1577,22 Eur + 1.078,14 Eur), pričom by za takto zvýšenú odplatu nemal dostať adekvátne protiplnenie. Služby pre žalobkyňu mali spočívať v informácii o zostávajúcich záväzkoch, odklade splatnosti splátok, informácii pred splatnosťou splátky, informácii o prijatí platby, vyhotovení a zaslaní kópie dokumentácie, zmeny zmluvy na podnet klienta, prepárovaní platieb na príslušnú zmluvu, druhej upomienke zdarma, podpore call centra a osobnom stretnutí s viazaným finančným agentom. Ide však o bežné služby, ktoré poskytujú banky i nebankové subjekty, a ktoré by mala pokrývať odplata za úver. Navyše výška odplaty za uvedené služby je úplne neprimeraná tomu, že tieto služby ani

nemusia byť poskytované pravidelne, resp. nemusia byť za trvania úverového vzťahu poskytnuté vôbec a žalobkyňa ich poskytnutie aj popiera a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako

70. Súd je názoru, že uzavretá dohoda ako právny úkon je v rozpore so zákonom a prieči sa dobrým mravom, keď sa malo jednať o odplatu za doplnkové služby v súvislosti s poskytnutým spotrebiteľským úverom pre neprijateľnosť poplatku, jeho netransparentnosť a neprimeranú výšku. V bode 7.2. dohody bolo dohodnuté, že ak dôjde k zosplatneniu splátok, neuhradené splátky odplaty sa stanú splatnými dňom zosplatnenia splátok a zákazník je povinný ich uhradiť spolu so zosplatnenými splátkami podľa príslušnej zmluvy. V prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky odplaty o viac ako tri mesiace po termíne splatnosti všetky záväzky dlžníka, ktoré sa podľa dohody mali stať splatnými v budúcnosti, sa stávajú okamžite splatnými, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak. Z uvedeného ustanovenia potom vyplýva, že aj keď nebudú žalobkyňa ako spotrebiteľovi do budúcnosti poskytované dohodnuté služby z dôvodu vyhlásenia okamžitej splatnosti bola by povinná odplatu zaplatiť v plnej výške. Súd má za to, že sa jedná o cielene vytvorenú zmluvu s odplatu, ktorej sledovaným cieľom je dosiahnuť vyššie protiplnenie za poskytnutie peňažných prostriedkov, oproti tomu, ktoré by získal žalovaný z úrokov formálne uvedených v zmluve. V uvedenom prípade pri uzatváraní predmetnej dohody došlo k nekalej obchodnej praktike zo strany žalovaného, nakoľko boli naplnené znaky nekalosti obchodnej praktiky v zmysle § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň je súd názoru, že skutočným účelom dohody o poskytovaní služieb bolo navýšiť odplatu za poskytnutý úver tak ako to správne uzavrel aj súd prvej inštancie, a to o viac ako o 100 %, a tým k obchádzaniu § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Zároveň došlo k obchádzaniu zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože žalovaný dosiahol to, že odplatu služby nezapočítal do výpočtu RPMN, preto je dohoda obchádzaním zákona a priečiaca sa dobrým mravom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, teda absolútne neplatná.

71. Z dôkazov ďalej vyplýva, že žalovaný si odplatu vyúčtoval už v čase uzavretia zmluvy o poskytovaní služieb bez ohľadu na to, či žalobkyňa bude mať o takúto „službu“ záujem alebo nie. Zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje žalovaného na takúto neprimerane vysokú zmluvnú odmenu, resp. odplatu za poskytnutie služby, splatnosť tejto odplaty ihneď pri poskytnutí úveru a jednostranné započítanie tejto odplaty s pohľadávkou dlžníka na vyplatenie schválených úverových prostriedkov je treba považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Ide o zmluvnú podmienku výrazne v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Pokiaľ ide o formu dojednania dohody o poskytnutí služby, že samotný podpis dohody nemožno považovať za splnenie podmienky preukázania individuálne dojednanej zmluvnej podmienky. Z výpovede žalobkyne vyplýva, že žalovaný s ňou individuálne zmluvu nedojednával. Žalovaný na túto skutočnosť dôkazy neprodukoval.

72. Preto táto Dohoda o poskytovaní služieb zo dňa 24.2.2015 je v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľnou zmluvnou podmienkou a v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a je preto neplatná a taktiež je preto neplatná v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko obchádza zákon a prieči sa dobrým mravom. Preto súd vyslovil neplatnosť tejto dohody. (Obdobným prípadom sa zaoberal aj Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. 10CoCsp/34/2021-204 zo dňa 28.4.2022)

73. Z uvedených dôvodov žalovanému na základe tejto dohody o poskytovaní služieb nevznikol voči žalobkyňi žiadny nárok na plnenie a súd plnenie uhradené žalovanou v súvislosti s Dohodou o poskytovaní služieb započítal do úhrady celkových splátok úveru zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015. Žalovaný v konaní ani nepreukázal, že by na základe uvedenej dohody žalobkyňa nejaké služby poskytoval.

74. V súvislosti s nárokom žalobkyne na zaplatenie sumy 244,19 eur titulom vrátenia bezdôvodného obohatenia, súd najskôr preskúmal zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 z pohľadu náležitostí, ktoré má zmluva podľa § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. obsahovať a zistil, že zmluva obsahuje nesprávnu výšku RPMN, keďže žalovaný do zmluvy pri výpočte RPMN nezahrnul náklady - úhradu sumy 25,67 eur mesačne súvisiacu so službami poskytovanými na základe Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015. Žalovaný tieto náklady nezahrnul do pôvodnej zmluvy o úvere z dôvodu skrytého navýšovania svojho zisku a skrytého navýšenia výšky úroku. Keďže na základe uvedeného je v zmluve o úvere RPMN nesprávne uvedená (a nesprávne je uvedená

aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ - žalobkyňa zaplatiť), v zmluve chýba základná náležitosť, ktorú vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

75. Žalovaný v konaní namietal nesprávnosť tvrdenia žalobkyne o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V konaní nebolo sporné, že hoci v zmluve o úvere bola uvedená výška úveru 1.110,- Eur, žalobkyni bolo v skutočnosti vyplatených na jej účet 999,- Eur, a v dôsledku toho je nesprávne vypočítaná RPMN, nakoľko bola vypočítaná zo sumy 1.110,- Eur, avšak úver bol poskytnutý len v sume 999,- Eur, čím by sa podstatne navýšila RPMN, a teda je nepochybné, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený údaj o RPMN nemôže byť správny, a je v neprospech spotrebiteľa.

76. Žalovaný zúčtoval poplatok 111 eur za službu - poskytnutie úveru žalobkyni tým spôsobom, že jej úver vyplatil už krátený o uvedený poplatok, pričom poplatok zahrnul do celkovej sumy poskytnutého úveru. Takýto spôsob určenia celkovej výšky úveru a v nadväznosti na to následného určenia RPMN z takejto výšky úveru bol v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch, aj s eurokonformným výkladom príslušných ustanovení Smernice č. 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere.

77. Ustanovením § 9 ods. 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z. bolo do právneho poriadku Slovenskej republiky prevzaté ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. d) smernice 2008/48/ES. Tieto ustanovenia smernice boli predmetom výkladu Súdneho dvora EÚ, ktorý vo svojom rozsudku z 21. apríla 2016 vo veci C-377/14, Kurt Georg Radlinger a Helena Radlingerová proti Finway, a.s., vyslovil, že čl. 10 ods. 2 písm. d) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať „v tom zmysle, že... výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Predmetom posúdenia Súdneho dvora Európskej únie v danom rozsudku bola situácia, že manželom Radlingerovým bol poskytnutý úver v určitej výške, no veriteľ si už v okamihu jeho poskytnutia oproti tomuto úveru započítal nárok na poplatok za poskytnutie úveru. Z citovaného rozsudku teda možno vyvodiť, že pod pojmom „celková výška úveru“ v čl. 10 ods. 2 písm. d) smernice 2008/48/ES nemožno rozumieť sumu dohodnutú ako sumu úveru alebo úverový limit v zmluve o úvere, ale sumu, ktorá bola reálne daná spotrebiteľovi k dispozícii na ten účel, na ktorý sa zmluva uzatvára. Tým samozrejme nie je vylúčené, že napr. v zmluve môže byť ako suma úveru dohodnutá určitá suma, z ktorej dlžník dostane k dispozícii len časť, po zrážkach (započítaní) poplatkov účtovaných zo strany veriteľa, ba dokonca to nevylučuje ani to, aby sa z takejto dohodnutej sumy vychádzalo pri úročení. Zmluva však potom zároveň musí podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať aj celkovú výšku úveru v zmysle, v akom ju definuje cit. rozsudok Súdneho dvora. V prerokúvanej veci zo zisteného skutkového súdom prvej inštancie vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500114866 uvádza aj v bode 5 a 6 ako výšku úveru sumu 1.110,- Eur, z tejto sumy sa však v okamihu jeho poskytnutia žalobkyni ako spotrebiteľovi odpočítal poplatok za poskytnutie úveru dohodnutý v zmluve na 111,- Eur. V dôsledku toho bolo žalobkyni reálne daných k dispozícii len 999,- Eur (čo v konaní nebolo sporné). To, že spotrebiteľovi je reálne daná k dispozícii len táto nižšia suma, však zmluva v prerokúvanej veci nikde neuvádza. Neuvedenie tohto údaju spôsobuje, že podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

78. Vzhľadom na túto chýbajúcu náležitosť zmluvy súd považoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Zák. č. 129/2010 Z. z. za platnú, avšak úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný preto nemá nárok na úroky zo zmluvy a taktiež na poplatky vyplývajúce zo zmluvy.

79. Žalobkyňa sa na základe uvedeného domáhala vrátenia bezdôvodného obohatenia podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd preto ako prvé skúmal či sa jedná o bezdôvodné obohatenie a či sú splnené podmienky pre vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného. Bezdôvodným obohatením je v zmysle ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Na základe vyššie uvedeného súd skúmal, aká je reálna výška bezdôvodného obohatenia, ktoré je žalovaný povinný žalobkyni uhradiť. Súd z tohto dôvodu skúmal prehľady platieb, ktoré na úver uhrádzala žalobkyňa. Oprávnené platby zo strany žalobkyne pre žalovaného (vzhľadom k tomu, že úver je bez úrokov a poplatkov) sú len vo výške reálne poskytnutej výšky úveru bez úrokov a poplatkov.

80. Súd má z prehľadu platieb na revolvingovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 (č.l. 105) preukázané, že žalovaný poskytol - vyplatil žalobkyni celkovú sumu úveru vo výške 999,- eur, čo je suma priamo vyplatená (nie suma 1.110 eur). Žalobkyňa vykonala celkovo 24 splátok od 26.3.2015 do 9.5.2018 v celkovej výške 1.243,19 eur, ktoré sa zarátavajú na úhradu istiny 999 eur, keďže úver sa považuje za úver bez úrokov a poplatkov. To znamená, že žalobkyňa celkovo uhradila žalovanému z tohto úveru poskytnutého v sume 999,- eur viac o sumu 244,19 eur (1243,19 eur - 1110 eur = 244,19 eur), ktorá suma tvorí bezdôvodné obohatenie žalovaného, nakoľko uvedená suma mu bola uhradená zo strany žalovanej bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Na základe uvedeného súd priznal žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu 244,19 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi skutočne čerpanou sumou a sumou uhradenou zo strany žalovanej.

81. Čo sa týka Rozhodcovskej zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015, táto predstavuje formulárovú zmluvu predloženú žalovanej na podpis (č.l. 15). Súd preskúmal túto zmluvu v súvislosti s náležitosťami zmluvy vyžadovanými Zák. č. 335/2014 Z.z. Uvedená zmluva je na samostatnej listine odlišnej od listiny na ktorej je Zmluva o revolvingu. Túto zmluvu podpísala žalobkyňa, pričom neuviedla žiadnu skutočnosť z ktorej by vyplývalo, že zmluvu podpísala od nátlaku a v núdzi. Neplatnosť zmluvy z tohto dôvodu je preto nepreukázaná. Žalobkyňa uviedla, že zmluvu pred podpisom nečítala podrobne, resp. že ju nečítala a riadila sa len pokynmi zástupcu žalovaného, ktoré jej uviedol pri predložení zmluvy. Žalovaná pritom neuviedla, že by nemala možnosť riadne sa so zmluvou oboznámiť.

Navyše rozhodcovská zmluva pritom obsahuje prehásenie žalobkyne, že súhlasí s uzatvorením tejto zmluvy (bod 1 Zmluvy - č.l. 15). Žalovaný tiež v zmluve prehlásil, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a dlžník nie je povinný prijať návrh tejto zmluvy a žalobkyňa bola o tejto skutočnosti informovaná (bod 2. tejto zmluvy). Rozhodcovská zmluva podpísaná žalobkyňou, v bode 3. obsahuje ustanovenie, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy poučil žalobkyňu o dôsledkoch uzatvorenia tejto zmluvy. V bode 5 Zmluvy sa strany zmluvy dohodli, že akékoľvek spory a nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní. Na výber medzi stálymi rozhodcovskými súdmi sú štyri rozhodcovské súdy. Výber medzi podaním žaloby na súd alebo na rozhodcovský súd spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh, t.j. že obsahom Zmluvy je dohoda o možnosti riešiť spory zo zmlúv o revolvingovom úvere (bod 3.) v súdnom alebo rozhodcovskom konaní a výber rozhodcovského súdu je vždy na strane podávajúcej žalobný návrh.

82. Tieto právne skutočnosti uvedené v Rozhodcovskej zmluve zo dňa 24.2.2015 sú v súlade s právnou úpravou § 3 ods. 6 Zák. č. 335/2014 Z.z. a preto rozhodcovská zmluva nie je neplatná z dôvodu že odporuje zákonu, resp. že zákon obchádza, resp. že sa prieči dobrým mravom (§ 38 O.Z.), resp. z dôvodu neplatnosti samotnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 3 ods. 7 Zák. č. 335/2014 Z.z.). Rozhodcovská zmluva podľa názoru súdu neobsahuje ani ustanovenie, ktoré by spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán (§ 53 ods. 1 O.Z.), nakoľko žalobkyňa ako spotrebiteľ má aj po uzatvorení tejto zmluvy stále možnosť uplatniť svoje práva na súde žalobou a nie je v tomto smere obmedzená.

Žalobkyňa sama uviedla, že Rozhodcovskú zmluvu a ani zmluvu o úvere podrobne nečítala. Nežiadala čo sa týka zmlúv niečo vysvetliť, nakoľko jej bolo povedené, že to musí byť všetko podpísané. Pracovníčka jej povedala, že doklady, ktoré priniesla podpísať, sú potrebné na získanie úveru. Keď žalobkyňa išla podpisovať uvedené predložené listiny, nechcela sa s nikým poradiť ohľadne týchto listín. Z uvedeného vyplýva, že okolnosti uzatvárania zmlúv a teda aj rozhodcovskej zmluvy boli v danom prípade významne ovplyvnené ľahkovážnym prístupom žalobkyne k uzatváraniu uvedených zmluvných vzťahov. Keďže žalobkyňa si Rozhodcovskú zmluvu podrobne neprečítala, nežiadala nič vysvetliť a nežiadala ani to, aby sa v súvislosti so zmluvou mohla s niekým poradiť, za daných okolností nie je možné akceptovať požiadavku individuálneho dojednaní zmlúv so žalobkyňou, nakoľko žalobkyňa neprejavila potrebnú starostlivosť o svojej záležitosti a podľa jej tvrdenia zrejme si ani neuvedomovala že by mohla mať nejaké výhrady ku zneniu rozhodcovskej zmluvy. Žalobkyňa nevysvetlila, prečo zmluve nerozumela, pokiaľ sa podrobne neoboznámila s jej obsahom.

Z uvedeného preto nevyplýva právny záver, že by uvedená zmluva nemala byť individuálne dojednaná len pre pochybenie žalovaného ako veriteľa.

Na základe uvedeného súd zamietol žalobu v časti o určení, že rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.2.2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná.

83. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

84. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

85. O trovách konania rozhodol súd opätovne v súvislosti s právnym názorom odvolacieho súdu a to vo vzťahu ku každému žalobou uplatnenému nároku zvlášť (obdobne Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. 10CoCsp/34/2021-204 zo dňa 28.4.2022)

86. V časti konania o určenie, že dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, má žalobkyňa voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a druhej inštancie v rozsahu 100 %, nakoľko v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. žalobkyňa v tejto časti žaloby bola úspešná v celom rozsahu.

87. V časti konania o určenie, že rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, má žalovaný voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a druhej inštancie v rozsahu 100 %, nakoľko v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. žalovaný bol v tejto časti žaloby úspešný v celom rozsahu, keďže žaloba bola v tejto časti zamietnutá.

88. V časti konania o zaplatenie pôvodne 343,19 eur titulom bezdôvodného obohatenia žalobkyňa uplatňovala sumu 343,19 eur, priznané jej bolo 244,13 eur, čo je v konaní čistý úspech 42,40 % (71,20 % úspech a 28,80 % neúspech), preto jej súd priznal v tejto časti žaloby nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,40 %.

89. Podľa § 4 ods. 2 písm. u) zákona o súdnych poplatkoch je žalobkyňa ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu, oslobodená od platenia súdnych poplatkov. Súd žalobe žalobkyne vyhovel v časti určenia neplatnosti zmluvy o poskytovaní služieb a v časti nároku na plnenie v rozsahu 244,19 eur, preto v zmysle § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť súdny poplatok za návrh v celkovo sume 116 eur (1 x 99,50 eur - určovací žaloba - dohoda o poskytovaní služieb a rozhodcovská zmluva + 16,50 eur - poplatok z priznaného plnenia 244,19 eur). Keďže súd priznal žalobkyňi aj sumu vo výške 244,19 eur titulom bezdôvodného obohatenia, súd z tejto sumy vypočítal výšku súdneho poplatku, ktorú následne pripočítal do celkovej výšky súdneho poplatku (podľa položky 1 písm. b) citovaného zákona).

90. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Skalica, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd. (§ 29 prvá veta zákona č. 233/1995 Z.z.).